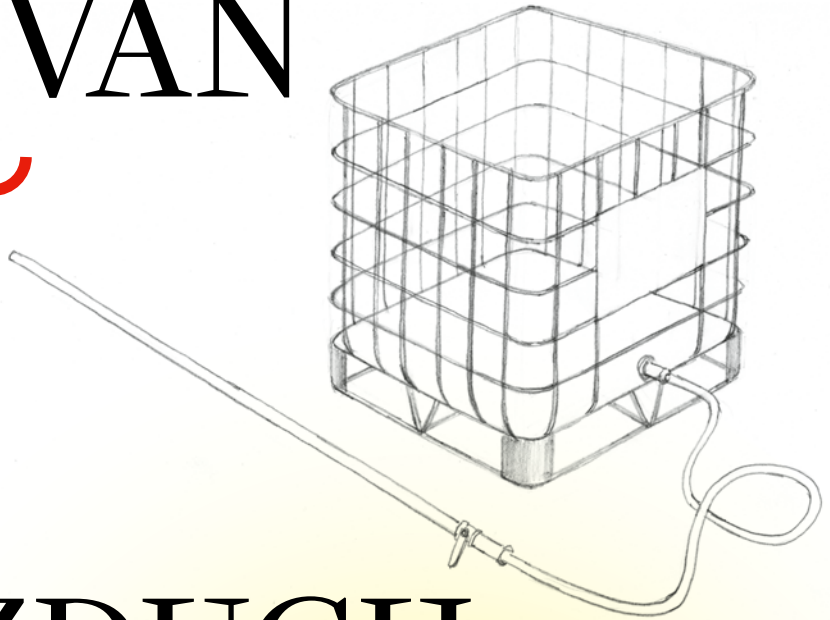

VÁCLAV LITVAN

VZDUCH,
VODA,
VELKÝ
A MALÝ
VŮZ

Vzduch, voda, Velký a Malý vůz

Tea Kříž

S Václavem Litvanem (*1983) jsem se poprvé setkala při výstavě v Ústí nad Labem, kterou připravil společně se svou tehdejší partnerkou a dnes manželkou Annou Hulačovou. Tehdy student, nyní absolvent Ateliéru intermediální tvorby na Akademii výtvarných umění v Praze. Byl rok 2010 a šlo o dialogovou výstavu v galerii NF u Lučka Proška, kde mě už tehdy zaujala Litvanova jednoduchost, duchampovská přímočarost a konceptuální uvažování.

Jeho aktuální sochařská výstava s názvem *Vzduch, voda, Velký a Malý vůz* vychází z nalezených předmětů, které podrobuje formální i významové preparaci. Princip ready-made posouvá směrem k hledání esence objektu – od fyzického nálezu přes jeho kulturní kontext až po jeho ideální podobu. Téma opotřebení, nutnosti a neviditelnosti každodenních věcí, často s přidavkem osobních příběhů, přetváří do reliéfních modifikací, které zkoumají vztah mezi objektem, jeho zobrazením a významem. Fascinuje mě samotná recyklace a možnost nahlížet na obyčejné věci jinak – s novým příběhem a novým posláním. V jejich křehké přeměně se ozývá i nenápadné ekologické

I first met Václav Litvan (b. 1983) at an exhibition in Ústí nad Labem, which he organized together with Anna Hulačová, his then partner and now wife. At the time, he was a student, now a graduate of the Intermedia Studio at the Academy of Fine Arts in Prague. It was 2010, and it was a dialogue exhibition at the NF gallery by Luděk Prošek, where I was already struck by Litvan's simplicity, Duchamp-like directness, and conceptual thinking.

His current sculpture exhibition, entitled *Vzduch, voda, Velký a Malý vůz*, is based on found objects which he subjects to formal and semantic preparation. He shifts the ready-made principle towards a search for the object's essence, from the physical find through its cultural context to its ideal form. He transforms the theme of wear-and-tear, necessity, and invisibility of everyday things, often with the addition of personal stories, into relief modifications exploring the relationship between the object, its representation, and its meaning. I am fascinated by recycling itself and the possibility of looking at ordinary things differently: with a new story and a new mission. Their fragile transformation also echoes an

volání po základních živlech. Neboť bez vody a vzduchu není Země, a bez nich se nerozzáří ani vesmír s hvězdami.

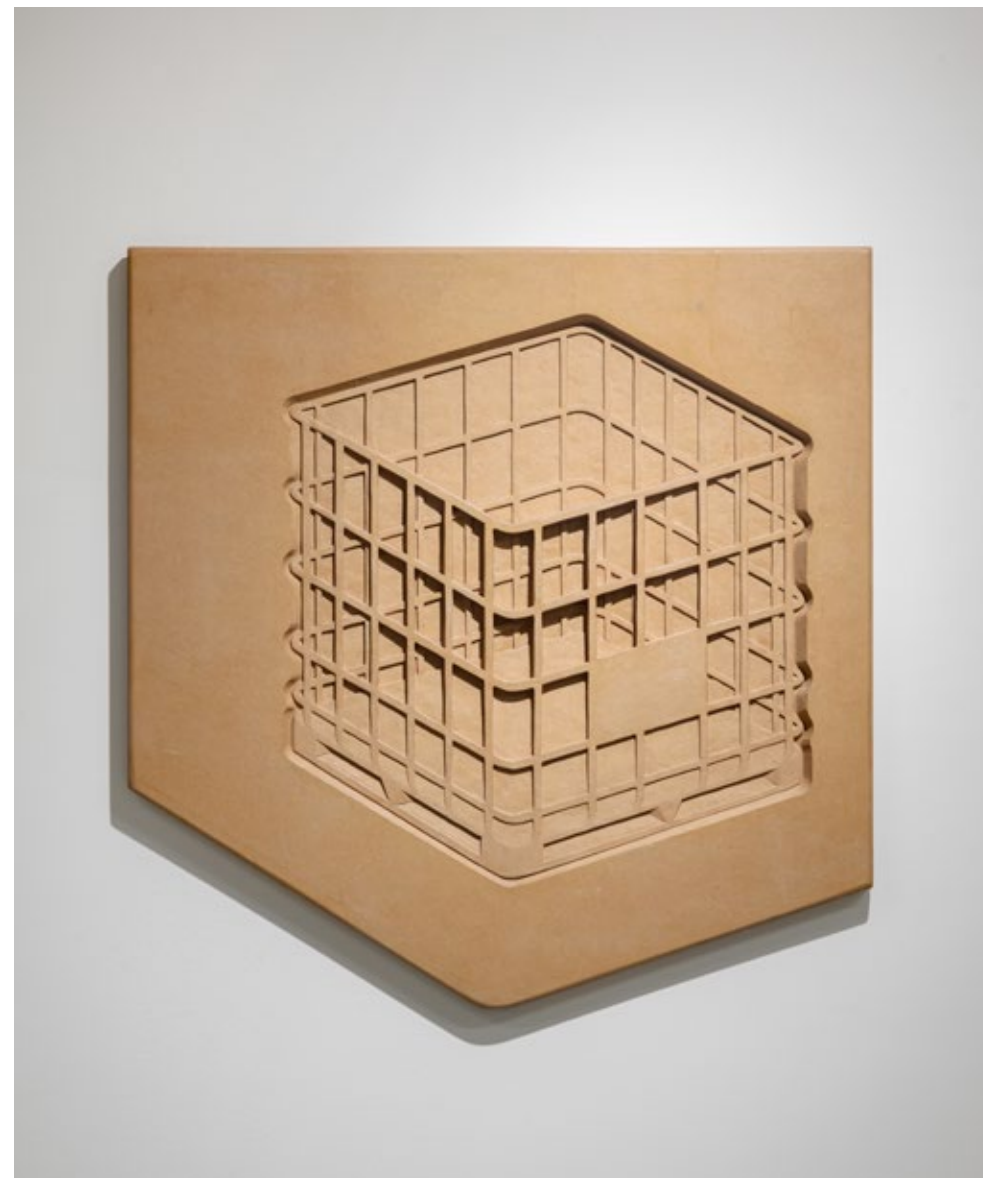
Před pár dny jsem dočetla knížku *Na Zemi jsme na okamžik nádherní* od autora Ocean Vuong, kde krásně vystihuje slavného modernistu Marcela Duchampa. Píše: „Mám teď na mysli Duchampa, tu jeho nechvalně proslavenou „sochu“. Jak tím, že otočil vzhůru nohama pisoár, tedy objem s jasným trvalým účelem, dokázal radikalizovat jeho vnímání. A když své dílo ještě k tomu nazval Fontána, zbavil tak daný předmět zamýšlené identity a poskytnul mu nový, naprosto odlišný tvar. Kvůli tomu ho nenávidím. Nenávidím ho, protože dokázal, že celá existence se dá změnit pouhým obrácením dané věci vzhůru nohama, čímž její pojmenování dostane nový rozměr, a že k tomu není potřeba nic víc než gravitace, tedy síly, která nás vězní na téhle zemi.“¹

A přesně o tomto je výstava Václava Litvana, *Vzduch, voda, Velký a Malý vůz*. Každá z věcí může změnit trajektorii a napsat nový příběh, a díky této výstavě a očima autora zde máte unikátní návod.

inconspicuous ecological call for the basic elements. For without water and air, there is no Earth, and without them, even the universe with its stars would not shine.

A few days ago, I finished reading *On Earth We're Briefly Gorgeous* by Ocean Vuong, where he beautifully captures the famous modernist Marcel Duchamp. He writes: “I’m thinking now of Duchamp, his infamous “sculpture.” How by turning a urinal, an object of stable and permanent utility, upside down, he radicalized its reception. By further naming it Fountain, he divested the object of its intended identity, rendering it with an unrecognizable new form. I hate him for this. I hate how he proved that the entire existence of a thing could be changed simply by flipping it over, revealing a new angle to its name, an act completed by nothing else but gravity, the very force that traps us on this earth.”¹

And so is the exhibition of Václav Litvan, *Vzduch, voda, Velký a Malý vůz*. Each thing can change its trajectory and write a new story. The author’s perspective offers a unique manual to do so.

¹
VUONG, O.: *Na Zemi jsme na okamžik nádherní*,
Vyšehrad, 2024. s.179.

¹
VUONG, O.: *On Earth We're Briefly Gorgeous*,
Penguin Press, 2019. p. 161–162.

Malý vůz, gumokámen, kárka, 2025

Little Dipper, rubber-stone, cart, 2025

Duše opouští tělo, gumokámen, 2025

The Soul Leaves the Body, rubber-stone, 2025

Vzduch, kov, 2025

Krmení, kamenina, 2024

Air, metal, 2025

Feeding, stoneware, 2024

Velký vůz, gumokámen, rám kola, 2025

Big Dipper, rubber-stone, bicycle frame, 2025

Vzduch, MDF, 2024

Air, MDF, 2024

Vzduch 2, keramika, 2024

Air 2, ceramics, 2024

Vzduch 2, keramika, 2024

Air 2, ceramics, 2024

Václav Litvan *Vzduch, voda, Velký a Malý vůz*

3. 10.—14. 12. 2025

Kurátorka / Curator: Tea Kříž

Korektura / Proofreading: Petr Uram

Překlad / Translation: Petr Uram

Grafický design / Graphic design: Pavel Ticho(ň)

Fotografie / Photo: Marcel Rozhoň

Projekt je realizován s finanční podporou Ministerstva kultury ČR, hl. m. Prahy, Státního fondu kultury ČR a městské části Praha 9. /
The project is implemented with the financial support of the Ministry of Culture of the Czech Republic, Capital City of Prague,
State Fund of Culture of the Czech Republic and the Municipality of Prague 9.

